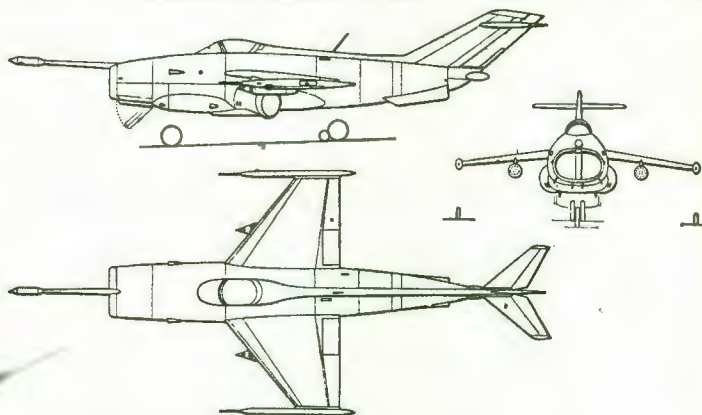

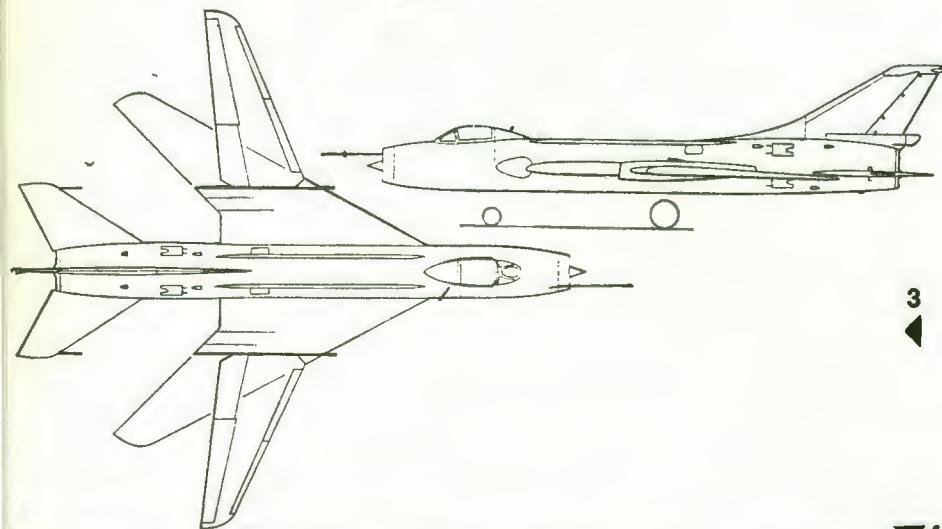
Ryska hemlighete

1

2

3

4

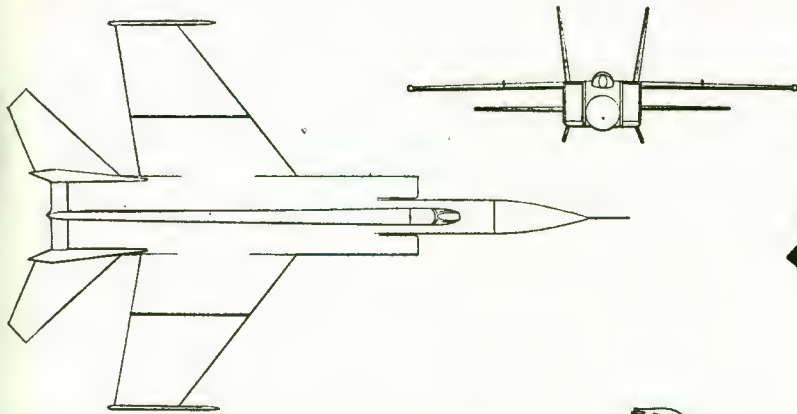
8

Årets flygutställning vid Domodedovo utanför Moskva bjöd verkligen på en hel del nytt av intresse – vilket dock var väntat med tanke på oktoberrevolutionens 50-årsjubileum. Nedanstående sammanställning visar, att man lagt mycket stor vikt vid korta start- och landningssträckor dels hos nya projekt och dels hos äldre typer, som modifierats. – Sammanställningen bygger på pressuppgifter.

1. Ett VTOL-flygplan som demonstrerades under start, landning och flygning. Detta plan är troligen en prototyp, som utprovats sedan några år tillbaka. Flygplanet bedöms vara av MIG-typ (ev Yakovlev). Vingen har nästan rak bakkant. Framkanten har moderat pilform. Kroppen och speciellt stjärtpartiet påminner om MIG-17. VTOL-planet är sannolikt tvåmotorigt och har vertikaldelat elliptiskt nosluftintag. Vissa källor gör gällande, att planet skulle ha ytterligare en motor för försörjning av de jetmunstycken, som används för flygplanetets stabilisering under vertikal start och landning. Dessa munstycken är placerade ett i bakkroppens undersida, ett i en långt utdragen nosbom, samt troligen ett under varje vinge. Huvudutloppen från motorerna är två till antalet och vriddbara 90°. Planet var under uppvisningen utrustat med två raketkapelar under vingarna.
2. Ett nytt MIG-flygplan med variabel vinggeometri. Under flygning varieras vingplanformen från 0° till max, som uppskattas till 70°. Planet är ganska likt F-111:an. Det ryska planet är dock enmotorigt. Det är försedd med en stor bukfena och har ett rektangulärt luftintag på varje sida av framkroppen. Västpressen anser detta flygplans funktion vara jakt och attack, medan den ryska pressen kort och gott presenterar planet som ett "stridsflygplan av överljudstyp". Den av västpressen bedömda farten 3000 km/tim är sannolikt för hög.
3. Ytterligare ett flygplan av variabel vinggeometrityp. Grundtypen är Su-7 FITTER och endast yttre delen av vingen är vriddbar till 60°. Det är möjligt, att detta projekt endast har använts för utprovning av vingen till planet beskrivet under punkt 2.
4. En STOL-variant av MIG-21 FISHBED. Denna typ har separat(-a) lyftmotor(-er) i kroppen. För luftförsörjningen öppnas en lucka på översidan vid start och landning.
5. Ett nytt STOL-jaktplan, troligen av Sucholtyp. Flygplanet är försedd med deltavinge, vars framkant är knäckt. Vingen får därför ett "dubbeldelta"-liknande utseende. Stjärtpartiet är av konventionellt utförande. Kroppen har spetsig nos med lång radom. Planet har två huvudmotorer i kroppen, placerade sida vid sida.

En dag på D

er blir offentliga

Dessutom finns en eller flera lyftmotorer i kroppen. Luftförsörjningen sker genom två luckor på kroppens översida. Luftintagen för huvudmotorerna är placerade på kroppens sidor.

6. Ett nytt jaktflygplan, som visades i fyra exemplar. Planet är troligen av MiG-typ. Vingen har nästan rak bakkant, pilformig framkant samt tvärt avhuggna spetsar med stor korda. Kroppen är lådförmig och har rektangulära, sneda luftintag på kroppssidorna. Planet är utrustat med två fenor. Planet är tvåmotorigt. Troligen är detta flygplans funktioner av allvädersjakt/attacktyp. Den uppgivna maxfarten M 2.8 är troligen för hög och bedöms ligga i samma klass som motsvarande för F-4 Phantom.

7. MIKOYAN E-166 var en experimentskapelse för högfartsprov som visades på marken. Mest karaktäristiskt var efterbrännkammaren på ej mindre än ca 1 1/2 m diameter. Speciella anordningar medger två olika "brännuttag". Motorn har beteckningen TRD Mk. R. 166 med en statisk dragkraft om mer än tio ton. Så har man också satt en rad världsrekord med detta experimentflygplan; alla daterade från år 1961. Höjdrekorde lyder på 74.380 fot, toppfarten på rakbana 1.446 knop och farten på slutna bana 100 km 1.295 knop.

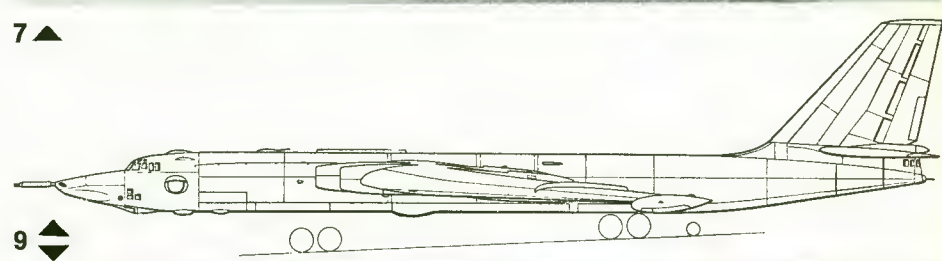
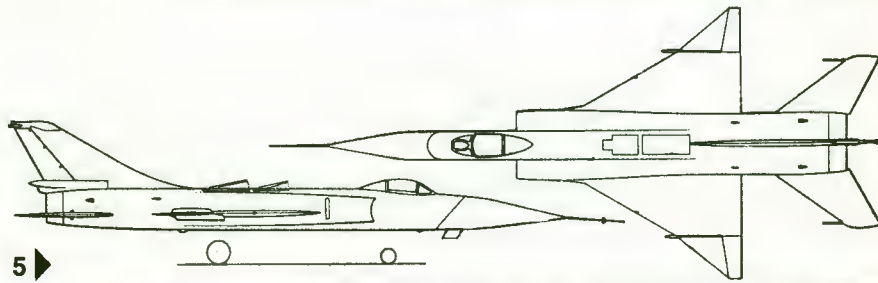
8. BLINDER B flögs förbi till ett antal av ej mindre än två dussin, i divisionsformation. Jämfört med ursprungsversionen (som i prototyp bör ha flugit redan 57-58 och presenterades på Tusino 1961) hade motorerna förstörats avsevärt och försetts med efterbrännkammare. Denna medeldistansbombare har nu försetts med insug för bränslepåfyllning i luften, vilket givetvis ökar dess kapacitet för spanings- och bombuppdrag. Beträffande farten - vilken tidigare uppskattats till max Mach 1,4 - torde denna också ha ökat påtagbart med de starkare motorerna.

9. BISON i ny version var nyheten nr 1 i fråga om långdistansbombare. En markant ansiktlyftning - nosen hade nämligen fått ny utformning. Den plats där bombfällaren tidigare suttit i sin "glasbur" hade ersatts med radom för långdistansavsökande antenner och insug för tankning i luften.

10. FIDDLER som visades i ett förband om tolv är visserligen ingen nykomling (den flög första gången inför utländsk publik redan 1959) men visades i en ny och raffinerad B-upplaga. Spännvidden har ökat med bortåt metern, vilket i sin tur medger ökning av robotbeväpningen (ASH) till två under vardera vingen. Tvåmansbesättning, tvåmotorig, Tupolev-skapelse. ★

T. Hagberg

6
↕

10
◀

Domodedovo